

224 03 009
A R I A XI

Op een aangename Wys.

Aurora ryst door de vergulde kimmen
 Herfchepr de duisernis in dag,
 Hier eindigt haast myn droevig ach
 Wilt toch spoedig opwaards klimmen,
 Diez nacht verwacht ook steeds den dag,
 Dat ik hier, dat ik hier myn Julia verwacht.

2. Gy ryst vol vreugd na 't ryk der sterren.

Klimt tot de liefde wolken hoog,
 Als aan des Hemels hoge troon,
 Spreid in luister steeds van verren,
 Ongeval, is in ons dal,
 Julia, Julia, o God hier is zy al,
 Myn Julia, myn teerbeminde.

3. Myn Julia myn teerbeminde,
 Ik wagt u hier met ongeduld,
 Dant gy nook trouwer minnaar vinden,
 Ik bid de sap uit Tittus bron, Tittus bron.

Wanneer zy de reis begon:

4. Ach kon myn hart u niet bekoren,
 Al zocht ik een verandering,
 In het volzalig ogenblik,
 Van uw lippen het jawoord horen,
 Ach Julia zeg ja eer ik ga,
 O Vreugd o vreugd ik hoor het lieflyk ja.

5. De zon schynt door zyn stralen,
 Van het hemelsche top ter neer,
 Doet schynen op den aardbol neer,
 Hy met majestêit doet pralen,
 Met Godes glans,
 Ryst ryst te wagt myn schone dans.

6. Nu zullen wy te saam verheugd,
 En bly besluten,
 In den Hemelryke zoet,
 Straks zingen wy met een bly gemoed
 Nimmer onzen echt verzaken,
 Den dat nyd nu barsc van spyt.

E E N N I E U W L I E D,

Laat ik eens een klagt vertellen,
 Myn schatje woond gy hier
 U wil ik my tot bruid verkiezen,
 Myn Kind was doerd u hier;
 Dat hy niet eens voldoet myn lust,
 En my niet eenmaal vriendlyk kust.

Ach schatje wat heb ik gedaan
 Zie my toch vriendelyk aan.

2. Liefje uwe blanke borst,
 En ook u gît zwart haar,
 Dat noodzaakt my tot liefde lust,
 U schone oogjes klaar

Als gy nu mynen wens betracht,
 U hart vol liefde, my toe'acht.
 Ach geef my toch u sukermond
 Dan ben ik weer gezond

3. Myn kind u bidten brengt me in loy
 Myn hart voelt smart van binen,
 Zet u wat neder van myn zy,
 Dan wil ik u beminnen

Wy willen nu wat wandelen gaan
 In tuinen daar de bloemen staan,
 Daar lieve vogels juichend slaan,
 Als ik u vriendschap aan.

4. De beide verliefden besteden de tyd
 In Tuinen gansch alleen,
 En hoorden de Vogels geer wyd,
 En stemden daar met hun Tweens;
 zy omhelsden elkander regt lief en teer
 Eris sprak myn engel nu gaan wy weer,
 Na de Herberg daar moeren wy zyn
 En drinken een glaasje wyn.

5. U dienaar hospes wy treden hier is
 Hebt gy goede wyn en bier,
 zo schenkt eens in na onze zin,
 Voor myn en myn liefje hier.

De sîkring der ogen vernooegen het hart
 zy kusten zig beyde vol liefde en smart
 En wonsten te samen in een bed te zyn,
 Want het kan niet beter zyn.

6. Ach sebatje en engel sprak Eris tot Lizze
 Genees toch myn minnepyn,
 Laat ik u omhelzing genieten in 't bed
 Het kan toch niet anders zyn
 Myn wyfje te worden'smeek ik van u af
 Vergun my toch eenmaal en zyt niet te straf,
 Te rusten in uwe tedere arm
 Opdat ik door liefde word warm.

en trad weer na zijn juffrouw.
De schoorsteenveger die ging roepen
Tot voor zijn deur al op de sloepen
en hij schelde aan de deur,
Dat de dienaar kwam voor,
Die zei wat wilt gij hier hebben,
Maar de Schoorsteenveger stouf
Zei ik moet mijn vrouw wat zeggen
Die ik gister heb getrouwt.

De juffrouw stond zeer verslagen
Als zij hem zag, en zei wat plagen,
Laat ik nu maar zwijgen bot,
Want ik zie ik ben bedot,
Laat ik hem maar kopen kleren,
Want ik ben nu toch getrouwt,
en laten hem bij andere heeren,
Mee slegts gaan in roder gout.

EEN VERMAKELYK LIED.

Op een schone Wys.

Hoort Vrienden wat dat er voorwaar is
geschied,

Dat ik zal voorbrengen en zingen in 't lied
Hoe dat een madam, van naam ende faam,
Van een onegt kindje moest zy in de kraam:
Zy heeft van de zomer wat veel gepleiziert,
By dag en by nacht met Jonkmans gezwierd,
Zy ging op den tril, Met al die maar wil,
Tot zy heeft gekregen het lood in haar bil.
Als zy'er moest baren het kindetje gou,
Dat was in de winter in 't felst van de kou
Zo menig Sinjoor. Die met 'baar te voor,
Wel hadden gezandeld die myden haar nou.
Toen moest zy bescbare haar kindergoed,
Van luijers sluijer en zwagels met spoed,
Van suiker en kruid, Voor pap en beschuit;
Tot alles te kopen had zy geen duit.
Toen heeft deze Hare juffrouw met kragt
Haar goed in de Bank van Lening gebragt
Haar rok en samaar, Haar kuif en slabaar,
Kreeg Jan Oom tot pand en 't geld gaf by
haar.
In 't kouft van de winter kwam zy in de kraam
Zy baarde een Kindje zeer net en bakwaam,
Na 14 dagen tyd, Zo gaat zy byr,

En maakte haar weder het kindetje kwyt:
Zy wist er geen raad om re voeden het kind;
Hoort wat deze Kraamvrouw toen heeft wa
zind,

Zy wond het klein bloed,
Van 't nootd tot de voet,
Gelyk men een bondeltje kleren wel doet,
Is voort na de bank van Lening gaan spoen,
Om pandjes te lossen met alle fatsoen.
Jan Oom gaf haar goed
Maar 't bondeltje zoet,
Dat liet zy daar blyven en liep met er spoed.
Zy dacht nu heb ik een pandje gelost,
En 't kindje dat gaat by Jan Oom in kost,
Nu ben ik certyn, Woer zuiver maagd reis,
Ik ben nu ontfangen van 't kindetje klein.
Als Jan Oom zag leggen dat bondeltje klyn,
Hy dagt dat 's een pande dat hoort er aan
myn;

Als hy het ontwind. Doe zag hy gezwind,
En wond er van blonen een levendie kind.
Gy Juffertjes die der een pandje vergaard,
Zo brengt het by Jan Oom dat die 't bewaard
Gy blyft ongekwelt, Als gy 't zo befeld,
t krygt er de kost en verstaet er geen geld.